

G1, OSK Olomouc : BK Strakonice**52:40** (14:12, 10:8, 20:14, 8:6)

Body: Dosedělová 14 – TH 7/4, Plachá 9-9/4, Štursová, 9-10/3, Krátká 6, Chodilová 4-4/2, Bortlová 2-8/0, Podlahová 2-2/0, Augustinová a Kutáčová 2, Sprušanská 0-2/0, Erbenová, Šťastná a Uvázlová 0.

TH 44/14 = 32% (!)

F- 23

MVP: Dosedělová

G2, BK Studánka Pardubice : OSK Olomouc**57:46** (21:10, 10:18, 19:4, 7:14)

Body: Dosedělová 13-5/3, Uvázlová 7-2/1, Podlahová 6-3/2, Plachá 6, Krátká 4, Štursová 3-4/1, Chodilová a Pluhařová 2, Bortlová, Sprušanská a Šťastná 1-2/1, Augustinová a Erbenová 0-2/0, Kutáčová 0.

TH 24/10 = 42%

F-: 21

MVP: Dosedělová

G3, OSK Olomouc : Levhartky Chomutov**44:65** (12:19, 14:20, 9:11, 9:15)

Body: Chodilová 9-22/7 (!?), Dosedělová 9-6/3, Štursová 5-6/3, Uvázlová 5-3/1, Krátká 5-2/1, Augustinová 2-4/0, Bortlová a Sprušanská 2, Erbenová, Peřinová a Plachá 1-2/1, Kutáčová 0.

TH 53/18 = 34% (!?)

F-: 25

MVP: Chodilová

Herní vystoupení byla početně navštívena, obrázek si každý udělal sám. Spokojený jsem byl s aktivitou, nespokojený s nadpočetnými ztrátami míčů a sebevražednými trestnými hody.

S ohledem na zaslaný podrobnější rozbor okolností spjatých s kvalifikací vybírám první a poslední odstavce z něj, a ač nerad, doplním ještě fakt, který mne docela šokoval svou absurdností.

...Je špatné jásat nad výhrou, aniž by se vědělo, proč družstvo vyhrálo, a stejně tak odsuzovat prohru, aniž by se s chladnou hlavou rozebralo, co za ní stálo. To si trenér nemůže dovolit. Zvláště v případě vítězství, jelikož prohra obecně aktivizuje, protože „něco je špatně“, zatímco vítězství spíše uspává, protože „věci fungují“.

...

Proto jakkoliv se nabízí situaci jednoho relativně neúspěšného vystoupení vysvětlit zraněním tří základních hráček, nevyhovuje mi to. Výše uvedené jsou rámcově podstatnější. Vezmeme-li účastníky, kteří se nakonec na MR probojovali – Hradec K., Frýdek-Místek, HB Praha, Borotín, Basket Slovanka a „naše“ Pardubice a Chomutov, pak jsem klidný. Nezaostáváme. Bez „lakování“ skutečnosti vím, že nejsme horší, než polovina z nich, tak jako sem patří i další týmy, které podobně jako my zůstaly za dveřmi. Mám dobrý pocit, že jsme vydrželi celou etapu minibasketbalu bez používání clon, bez zónových presinků a bez využívání „hostů“ z venku. Sečte se to nám i dalším týmům v budoucnu. Použiji slova jednoho sportovního psychologa, který se vývojovými tendencemi v dětském sportu zabývá: „Chcete vyhrávat ve 12, nebo v 17?“ ...

Parafrází se dá i říci následující. Vezmeme-li účastníky, kteří se nakonec na MR neprobojovali, vedle nás i např. USK Praha, BA Sparta, Valosun Brno, SŠMH Brno, Prostějov, jsem dokonce i rád, že jsme se ocitli ve slušné společnosti, která využila vlastních sil a zdrojů bez prostředků, které do této etapy nepatří. Co není zakázáno, je povoleno. Nakonec Přestupní řád ČBF oplývá ještě většími „špeky“, než prosté hostování a přestup „říznutý“ hostováním nazpět. Ovšem aby se družstvo za účelem úspěchu v soutěži minižáček využilo šesti (!) hráčkami z venku, to je naprostá degenerace smyslu dětského sportu.

Svým hráčkám věřím. S postupným doléčením, odpovídajícím tréninkem a kroky, které nezbytně po této etapě přijdou, se v žakovské lize v následující sezóně 2014/15 opět zařadíme ke kvalitním klubům, jež nepotřebují svou výkonnost urychlovat umělými prostředky.